

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 3. Vocationi divinæ obtemperandum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

TITULUS XVII. VOCATIO DIVINA.

§. I.

Vocationes variae.

Veni de Libano sponsa mea veni &c. Cant. 4. 8. Ter dicitur, veni. Venit enim sponsa ad Christum; dum in hoc Mundo vivens bona, quae potest, operatur. Venit, quando in hora mortis anima, ipsa videlicet sponsa, è carne exiit. Venit tertio, quando in die Judicij ultimi carnem resumit, & cum Christo thalamum caelestem ingreditur. S. Gregorius hic.

Exiit - conducere operarios in vineam suam. Matth. 20. 1. Quidam à pueritia ad operandum opera regni Dei accedunt: & ipsi sunt, qui primò manè conducuntur ad vineam. Alij autem in adolescentia veniunt ad Dei culturam: & sunt ipsi, qui horà tertiam invitantur. Alij verò viri perfecti: & ipsi sunt, qui in sexta vocantur. Alij autem jam senes adducuntur ad Dei culturam; & ipsi circa nonam vocantur. Alij autem in ipso exitu senes ad plenum: & ipsi sunt, qui circa undecimam vocantur. Origenes tr. 10. hic. Quia ad vitam bonam alius in pueritia, alius in adolescentia, alius in juventute, alius in senectute, alius in decrepita aetate, perducitur; quasi diversis horis operarij ad vineam vocantur. S. Gregorius hom. 19. in Evang. hic.

Et vidit duas naves stantes secus stagnum &c. Luc. 5. 2. Admirare Domini dispensationem, quomodo per propria & familiaria sua, quemque attrahit: sicut magos per stellam; ita & piscatores per pisces. Theophylactus hic.

§. II.

Vocationis divinae efficacia.

EMittet verbum suum, & liquefaciet ea. Ps. 147. 18. Ecce venit illud crystallum Saulus post eadem, & lapidationem Stephani: duritia quaedam stupidus in Christum, petijt literas à Sacerdotibus, ut undique exhiberet Christianos, anhelans eadem. Durus est iste, & gelidus, contra ignem Dei. Sed, quanquam esset durus, quanquam gelidus; ecce ille, qui *emittit verbum suum &c.* clamavit de coelo fervidus: *Saule! Saule! quid me persequeris?* Unà illà voce tanta illa duritia crystalli resoluta est. Act. 9. 4. S. August. hic. Non sunt omnia verba Augustini, sed sensus.

In funiculis Adam traham eos. Of. 11. 4. Quando quis invitat alium ad prandium, vellet fortè, ut non veniret. Sed Deus non ita; imò vim infert, ut secum maneamus: & invitat nos usque ad vestium lacerationem; & trahit per subtractionem temporalium, & morbos. Manassin adversitas convertit, 2. Pa-

ral. 33. 12. Prodigum fames revocavit. Luc. 15. 17. 18. Paulum cœcitas. Act. 9. 9. Gemiani l. 9. c. 84.

Prodiit - ligatus pedes, & manus, insistis. Joan. 11. 44. Opportunè Evangelista hoc perscripsit: quia videlicet consequitur, in illius vocantis voce vim facillimam exitisse; quae illum pariter & vivificavit, & de monumento expulit. Qui, cum esset ligatus manus, & pedes, insistis; nec pedibus, nec manibus prorumpere potuit. Rupertus l. 13. de victoria Verb. c. 18.

§. III.

Vocationi divinae obtemperandum.

ET cucurrit ad Heli. 1. Reg. 3. 5. Semel loquitur Deus; & idipsum secundò non repetit. Job. 33. 14. Quia divinae vocis Majestas tanta est; ut timendum sit, nè, si ejus aures aliquando præterlabatur, nunquam amplius iteretur: vel saltem, nè, qui priorem Dei vocem misericorditer vocantem non audivit, audiat posteriorem terribiliter minantem: ut contigit Nabuchodonosori; quem divinae revelationis contemptorem divina comminatio perterruit. Dan. 4. 28. Ad primam igitur vocem Samuel obedijt; nè aut secunda voce indignus esset; aut pro vocatione minas audiret. Mendoza hic.

Vocabis me, & ego respondebo tibi. Job. 14. 15. Vocat Deus per gratiam visitantem; & respondebit homo per mandatorum implementationem. Rich. à S. Vict. append. in Cant. 6. Vocare Dei, est, nos amando, & eligendo, respicere. Respondere autem nostrum est, amori illius bonis operibus parcere. S. Greg. mor. l. 11. c. 14.

Vocavi, per Prædicatores; & renuisti; extendi manum meam, per bonorum largitionem; & non fuit, qui aspiceret. Despexisti omne consilium meum, per internam inspirationem; & increpationes meas neglexisti, vobis factas per flagellationes. Ego quoq; in interitu vestro ridebo &c. S. Bonaventura f. 37. D. Septuag. Prov. 1. 24.

Pessulum ostij mei aperui Dilecto meo. Cant. 5. 6. Pessulum aperimus; quando, remotis voluptatibus fluxis, cor nostrum in amorem Christi, quod prius durum fuerat, solvimus: & sponso pulsanti ad ostium, introitum liberum facimus. S. Gregor. hic.

Ut fugeret à facie Domini. Joan. 1. 3. Disce: eum, qui fugit à facie Dei vocantis, & blandientis, incidere in faciem Dei indignantis, & ulciscantis. Ità Jonas, fugiens Deum vocantem, incidit in cetum devorantem. Cornelius hic.

Vidimus

Vidimus stellam in oriente & venimus. Matth. 2. 2. Et tu cunctatis visò sole in occidente? Sufficit magis ad exilium ultrò appetendum natum in cœlo fidus; & tibi non factis est, ad invadendum regnum mortuus in Cruce Sol? O felices Magi! sed ò latro Regibus longè felicior! Tibi indicârunt tenebræ, quod lux illis nuntiavit. Sed, quod illi diuturnâ peregrinatione, & largâ effusione donorum, consecuti sunt; tibi vox una impetravit à Verbo. Oliva t. 2. Strom. §. Vidimus stellam ejus.

Mittentes retia. Matth. 4. 18. Major est piscatoribus occupatio, dum retia in mare jaciunt; ac dum extrahunt. Ut ergo discamus, quòd, vocante Deo, omnis occupatio; sive illius adsit finis, sive principium; abrumpenda sit: ideo mittentes retia vocantur. Sylveira hic. Petrus, & Andreas, relicis retibus secuti sunt Redemptorem. Nulla verò hunc facere adhuc miracula viderant; nihil ab eo de præmio aternæ retributionis audierant: & tamen, ad unum Domini præceptum, hoc, quod possidere videbantur, obliti sunt. Quanta nos ejus miracula videmus; quot flagellis affligimur, quantis minarum asperitatibus deterrermur: & tamen vocantem sequi contemnimus &c. S. Gregor. hom. in Evang. hic.

Exiliens venit ad eum. Marci 10. 50. Periculosum est, cum Dominus vocat, moras innectere, aut remissè gradi ad opratum, & definitum hominibus; bonum. Sim. Cass. l. 5. c. 32.

Mittit Discipulos suos, ut in te, sicut in pullo asinæ sedeat: curis te secularibus solvat; ut paleas & lateres, Ægypti derelinquens, Moysen sequaris in eremo, & terram repro-

missionis introeas. Nemo sit, qui prohibeat; non mater, non foror, non cognata, non germanus: Dominus te necessariam habet. S. Hieron. ep. 22. ad Eustochium.

O anima ingrata! ò viscera dura! usquequo fatigas Dilectum tuum? Pulsat; & ei non vis aperire? Vocat te; & non vis eum audire? Pulsat semel, & iterum; & tu eum expectare, & reexpectare, jubes? modicum, & modicum. If. 28. 10. 13. Vocat semel; vocat iterum: & tu nihilominus eum expectare jubes, modicum, & modicum. Modicum in uno loco, & modicum in alio: modicum tibi, & modicum tibi. Cogitur igitur Dilectus tuus facere sape, & multum; quod tu dicis modicum, & modicum. Nam modicum, & modicum, protrahis in longum, & longum: & in hunc modum fraudas amicum tuum & fatigas Dilectum tuum. Rich. à S. Vict. de arca myst. l. 4. c. 13.

Egressus est de domo paterna Bernardus, videns autem Guido primogenitus fratrum suorum Nivardum minimum cum pueris in platea: eja, inquit, frater Nivarde; ad te solum respicit omnis terra possessionis tuæ. ad quod puer non pueriliter: vobis ergo cœlum; mihi terra? non ex æquo divisio hæc facta est. Paulò post fratres secutus. Vitæ S. Bernardi l. 1. c. 3.

Aspectus divinitatis propitiæ, munus est conservationis humanæ. Quam beati esse-mus omnes! si, quam promptam erga nos Dei audientiam legimus, tam promptè ipsi Deum audire vellemus. Salvianus de prov. Div. l. 2.

Vide Inspirationes.

TITULUS XVIII. VOLUNTAS

in genere.

Bona, & mala.

§. I.

Ex Veteri.

Lignumque scientie boni, & mali. Gen. 2. 9. Proprium est voluntatis arbitrium; quod in medio nostri est positum; ad dignoscendum bonum, vel malum. De quo, qui relicta Dei gratiâ gustaverit, morte morietur. S. Isidorus Ep. hic c. 3. ante finem.

Vocemus puellam, & queramus ipsius voluntatem. Gen. 24. 57. Ex Hebræo verti potest: os ejus inquiramus. Nam sape in Scriptura os pro voluntate usurpatur: quòd hæc per illud enuntiarî solet, & significari. Doultreman l. 3. c. 4. Sect. 4.

Tu eris super domum meam, & ad tui oris imperium cunctus populus obediet absque tuo imperio &c. Gen. 41. 40. Hoc non immeritò videtur Deus dicere voluntati,

quod olim dixit Pharaò Josepho. S. Franc. Sales. de div. am. l. 1. c. 1.

Omnia, quaecumq; voluit, Dominus fecit in cælo, & in terra. Ps. 134. 6. Sed audite causam, cur edicta Dei semper impleantur: omnia opera ejus vera; & via ejus judicia. Dan. 4. 34. Rich. à S. Vict. l. 2. de erud. hom. inter: ergo idem est ejus voluntas, quod æquitas; & æquitas, quod voluntas.

Omne caput languidum, & omne cor mœrens: à planta pedis &c. If. 1. 5. Caput liberum arbitrium; cor consilium; pes carnale desiderium. Rich. à S. Vict. de statu inter hom. tr. 1. c. 1.

Ex Novo.

Omnis arbor. Matth. 7. 17. Per arborem intelligimus, seu bonam, seu malam, voluntatem. V. Beda hic.

52